

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A Műegyetem gondoskodik hallgatóiról*

Forrás:

Világ

Bsp.
(Hely)

1920 X 20
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.24

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

A Műegyetem gondoskodik hallgatóiról

Rados prorektor a technikusok jóléti intézményeiről

Az egyetemnek őszi megnyitásakor állandó probléma a sok diákjóléti kérdés. Az idén fokozottan komolyabb ez, mint eddig bármikor, mert most nemcsak a szegénysorsú diákok, de a régi jobbmódoak is nehezen tudják a lakás, ételmezés és a ruházkodás kérdését megoldani.

A *Világ* tudósítója megkérdezte dr. Rados Gusztávot, a Műegyetem prorektorát, az egyetem diákjóléti intézményeinek új helyzetéről. Dr. Rados a következőket volt szives mondani e kérdésről:

— A Műegyetem legszámbotterőbb jóléti intézménye a *technikus-étkezdé*, ami már husz év óta áll fenn és tízenyolc esztendő óta a jelenlegi rektor felesége, *Rejtő Sándorné* vezeti páratlan és lelkes szorgalommal. Az intézményt annak idején saját költségükön állították fel a tanárok 40.000 koronáért. A szokásos rendes évi deficitet szintén a tanárok pótolják. Ez az étkezdé a legmodernebb mind között, amit csak el lehet képzelni. Konyhágepeink, amelyek talán legnagyobbak az egész országban, *Rejtő Sándor* tervei szerint készültek. Hasonló elektromos hajtású gyuró, nyújtó és egyéb konyhágepek csak a Népszállóban vannak. A menza berendezése a rendes üzem mellett 800 ember ellátását teszi lehetővé. A tanárok feleségei naponta soros szolgálatot teljesítenek a menzán és vezetik az egész adminisztrációt. A technikus-menza 1915-ig oly egyszerűen működött, hogy minden állami szubszidió nélkül 52 fillérért adott naponta négy tál ételből álló ebédet a diákoknak. A háború folyamán természetesen az árakat fokozatosan emelni kellett, most 12 korona egy ebéd és még így is hústalan napokat kell tartani minden héten.

— A technikus-menzán a napokban örvendetes változás állott be. Az *American Relief* vezetője, *Mr. Bowden* 900.000 korona értékű élelmiszert ajándékozott az étkezdének és így egyrészt lehetővé tette, hogy a hústalan napok számát redukálják, másrészt hogy az ingyenes és mérsékelt áru jegyek számát szaporíthassák. Külön nagy öröme lesz a műegyetemi hallgatóknak, hogy a 3175 kilogramm ajándék készletből késztaadagjuk ötvenszázalékkal nagyobb lesz.

— Általában az amerikaiak segítenek legtöbbet rajtunk — meséli *Rados* professzor. — Most is újabb segítyt helyeztek kilátásba és bizony erre szükség is van. Élelmiszereken kívül különösen kötszerre van

szükségünk.

— Az étkezdé a szokott 800 ember helyett most 350—400 műegyetemi hallgatót tud ételmezni, mert a gázfűtésre berendezett konyha nem üzemképes és fűtésre nincs elegendő szén.

Másik fontos és életbevágó kérdés a műegyetemi tanárok lakáskérdése. Kilenc évvel ezelőtt dr. *Rados* Gusztáv, a Műegyetem akkori rektori már észrevette, hogy napról-napra fenyegetőbb lesz a lakáshiány, ami egyszer csak katasztrófális lehet, mert megakasztja a diákokat a rendes előmenetelben. A rektor akkor addig dolgozott, míg a székesfőváros a Műegyetem közelében telket ajánlott fel a létesítendő technikus-otthon részére. Egyben elvállalta a főváros a 800 szobából álló diák-otthon felépítését is. A tervet is elkészült, *Petz Samu* műegyetemi tanár készítette, az építési költségek akkor, 1914-ben egymilliókétszáz ezer koronát tettek ki. Addig-addig húzódtott azonban a terv és jött a háború is, míg szó sem lehetett a műegyetemi diák-otthon felépítéséről. Ujabbán dr. *Zielinszky* Szilárd műegyetemi tanár sürgetésére a kereskedelemügyi minisztérium elrendelte, hogy a Műegyetem telkén négyszáz diák számára és a technikus-étkezdé számára megfelelő épületet tervezzenek. Az új tervek már elkészültek, a szükséges téglanyag a helyszínére van szállítva, de az építkezés nem indulhatott meg, mert a pénzügyminisztérium sokallja a huszmillióra rugó költségeket. Pedig mondani sem kell, hogy a jövő technikusainak érdekében mennyire fontos a mindjobban fokozódó lakásnyomoruságban, hogy ez a kérdés is dülöre jusson.

Legfontosabb az összes főiskolai jóléti intézmények között az egyetemi kórház. Az egyetemi kórház a Műegyetem, a Tudományegyetem és az Állatorvosi Főiskola közös kórháza. A háború alatt hadikórház volt, most újra visszakapta eredeti rendeltetését, aminek, sajnos, nem tud eleget tenni. A legmodernebbül berendezett kórház ugyanis ma legfeljebb tíz fekvő beteget tud befogadni. Azért tized, mert nincs pénze, hogy több beteget elláthasson és nincs kötszer, ami főleg a sebészeti osztályon multhatatlanul szükséges volna és minden egyéb hiányzik, amit most csak drága pénzen lehetne beszerezni.

A fekvő betegek naponta tíz koronát fizetnek, ebbe minden be van számítva, a kórházi ápolás és az ellátás is. Az ambuláns betegeket teljesen ingyen kezelik, ezeknek a száma naponta ötven-hatvanra rug. De legtöbb látogatója van a legmodernebbül berendezett és a legnagyobbban vezetett fogászati műteremnek.

— Égetően fontos kérdés volna, — folytatja *Rados* professzor, — hogy a diákokat olcsó ruhával lássák el. Erről — sajnos — semmi hivatalos intézkedés nem történt. A diákok létesítettek maguk között egy *Centrum* nevű szövetséget, ahol a beszerzési árnál jóval olcsóbban vásárolhatnak. Itt van borbély, cipőtalpalóműhely, tejcsarnok és ami a Műegyetem szempontjából igen fontos, saját kezelésben álló papírkereskedés is. A